

Tartalom

Az én egyházam – én és az Egyház	1
Pünkösdi népszokások	2
Okostelefonos evangelizáció	3
4-es oldal	4
A Mennybe? De hogyan?	5
A Mária Magdolna Plébánia kisközségei	6
A „Cursillo” lelkeségi mozgalom	8
Jó volt olvasni!	10
Közösségek bölcsője	11
Boldog Brenner János	13
Szilágyi Anita a közösségről	14
Osztály-közösség? Közösség - osztály! -lelkigyakorlat Botfán ...	15
Csehimindszenti zárandókat	16
A zárandok hazatért -Farkas Zoltán (1942-2018)	17
Filmajánló	17
Anyakönyvi hírek	18
Csángó vértanú	18
Hírek, programok	20

Pünkösöd, az Egyház születésnapja

Az én egyházam – én és az Egyház

Mi az Egyház? – tesszik fel korunkban a kérdést. Sokan nem ismerik; sokan megismerték, de talán csalódtak benne, talán „kinőtték”, talán gyerekesnek tartják a vallásosságot, vagy talán úgy gondolják, hogy „majd ha nyugdíjas leszek, akkor foglalkozok ilyen dolgokkal.” Mai korunk modernizmusa, liberalizmusa úgy gondolja, hogy nincs szüksége Istenre, vallásra, Egyházra; mindenki csak a saját kis világába van bezárkózva, csak az „én” a fontos, nem foglalkozik a másik emberrel. Egy egocentrikus világba nem fér bele, hogy egy vallás szabályokat, korlátokat adjon az embereknek.

Tagadhatatlan, hogy az Egyház nemcsak ma, hanem egész 2000 éves története folyamán küzdött ilyen problémákkal. És ezek ellenére ma is él az Egyház. A szabályaival, korlátaival együtt. Ez bizonyítja, hogy igenis van helye és kell is, hogy helye legyen a világban az Egyháznak. Mert ez nem emberi találmány, de még nem is egy kézzel fogható épület, ennél sokkal több, hiszen Jézus tanításából tudjuk: MIVAGYUNK AZ EGYHÁZ!

Hogy nekem mit jelent az Egyház? Én mindig is otthon éreztem magam a templomban, az egyházban. Istennek hála, igen vallásos családban nőttem fel, a vasárnapi templomba járás természetes volt. Miután pedig elkezdtem ministrálni, a hétköznapi szentmisék is mindennapjaim részévé váltak. Szerettem a liturgikus szolgálatot, de sokkal nagyobb élményt jelentett számomra egy-egy zárandokcsoporttal való találkozás. Itt éreztem igazán, hogy mindannyian egy nagy család tagjai vagyunk, egy közösséghez tartozunk, bárhol is éljünk, bárhol is érkezzünk. Megéreztem azt az egységet, amelyet Jézus is kért egykor apostolaitól: „Legyetek mindnyájan egyek, amint én és az Atya egy vagyunk!” (vö.: Jn 17,11) Talán ez a „közösség-érzés” volt az, ami megtartott olykor a nagy nehézségekben is, hogy érezhettem, egy közösség vagyunk mindannyian keresztények, akik Jézus útját járjuk.

Kétségtelen, hogy az Egyház értékei és szépségei mellett a nehézségeket sem szabad szőnyeg alá söpörnünk. Látnunk kell a problémákat, látnunk kell a magunk gyengeségeit is. De azt is tudjuk és hisszük, hogy a Szentlélek vezeti az egyházat, így biztos alapokon áll. Még kispap voltam, amikor az egyik vasárnapi szentmisén egyik szemináriumi előljárónk a következő erőteljes mondatot fogalmazta meg: „Ha minden templomot lerombolnak is, az Egyház akkor is élni fog!” Ő is megérezte, hogy az Egyház nem a templom, hanem a közösség, akiket összeköt az egy hit és a Krisztushoz való tartozás.

Papként egészen különleges megélni az Egyházban betöltött hivatásomat, hiszen nemcsak tagja vagyok, hanem valamilyen módon alakítója is ennek a közösségnek. Nagy felelősség, de annál nagyobb öröm is lát-

(folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról)

ni, hogy hogyan vezethetők el gyermekeket Isten oltárához, iránymutatást adhatok fiataloknak és felnőtteknek a helyes úton való megmaradáshoz. Mivel én is átéltem, milyen ilyen papok mellett szolgálni, én is

ezt szeretném továbbadni a rám bízottaknak.

Hogy mi az Egyház? – Közösséghez tartozás. Ezt nem szabad soha elfelejtenünk. Szívből kívánom a kedves olvasónak, hogy mindennapi keresztény életét töltse be ennek a közös-

ségnek ereje, hogy mindig hűségesek tudjunk maradni feltámadt Urunkhoz, és így megvalósulhasson bennünk és általunk: „Legyetek mindnyájan egyek!”

Nagy Tamás

Pünkösdi népszokások

Minden népnél megtalálható valamilyen formában a tavasz elővarázsolása, érkezésének megünneplése. Ehhez kapcsolódnak a legjellegzetesebb magyar szokások, a pünkösdi király, illetve királyné választása, akik a tavasz eljövete-lét, a termést, szaporodást kívánják titokzatos, részben már értelmüket vesztett szertartásokkal biztosítani. Mindkettőről a 17. század óta van írásos adatunk.

Az előbbi a felnőtt legények versenyszerű erőfitogtatása általában nyereg nélküli lovaspróbák, vagy akár a kegyetlenség is fajuló más ügyességi „játékok” (pl. kakasütés). A győztest, aki a pünkösdi király egynapos tisztét nyeri el, több helyen papírkoronával megkoronázzák, de a kocsmában aznap (néhány vidéken akár egész évben) ingyen ehet-ihat, s mindenképpen vezérévé lesz a báloknak, mulatóságoknak. Megvolt a szokás a hadseregben is, az egy napra választott huszárkirálynak minden tiszt engedelmeskedni tartozott. Másutt torz ünnepi körmenetet rendeztek papírkélekkel, fazékkal a fején, szedett-vedett ruhában járó királlyal és udvartartással. A körülállók pedig megdobálták őket.

A másik, a pünkösdi királynéválasztás és királynéjárás már békésebb, fiatal leányoknak való adománygyűjtő szokás. A legkisebb a királyné/királykisasszony, aki körül a szó szoros értelmében forog a többi lány, akik énekelve kendőt tartanak a feje fölé. A Kodály Zoltán révén ismertté vált játék Göcsejben a kender hosszúságát növelő ugrálás, magasba emelés mozzanattal egészült ki. Játékká alakult voltát az is bizonyítja, hogy éppen Gönczi Ferenc írja le a regélésből átvett, a pünkösdi vershez egyáltalán nem illő sorokat is.

Ez a középkori szokás Itáliából került népünkhöz, valószínűleg Nagy Lajos udvarának és az Itáliában tanult diákoknak a közvetítésével. Istent dicsérő énekes részei az egyházi énekeskönyvekbe is bekerültek.

A Mária-kegyhelyeknek a pünkösöd is búcsúünnepe, hiszen őt tartják a legfőbb közvetítőnek a Szentlélek ajándékai és a hívő lelkek között.

A tavasz jelképét, a zöld ágat a népi vallásosság Noéval és a vízözönnel is kapcsolatba hozta. Ez főként a református vidéken terjedt el, ahol Szűz

Mária tisztelete kevésbé volt jelentős. A katolikus többségű területeken az erős Mária-kultusz kedves vonása a szent helyek zöld ággal, bodzával, bazsarózsával, pünkösdi rózsával való díszítése sokfelé elterjedt. E szokásoknak is ismertek mágikus vonásai, a díszül szolgáló ágak rontásmegelőző, villámhárító, gyógyító szerepe jelentős volt. Szélütés esetén pl. elégették és megfüstölték vele a beteget.

A húsvéttól pünkösdig tartó ötven nap, mintegy „ellenböjt”, az örömdézis ideje volt. Elnevezése is volt: „zöldfarsang”. Ez az idő alkalmas volt a házasságkötésre is, amit böjtös időben, vagy a nagy munkák idején nem lehetett illően megünnepelni.

Néhol pünkösdkor galambokat eresztettek a misén. Szokás volt az ablakokat-ajtókat kitárni, hogy így a szél és a Szentlélek átjárhassa a házat, a templomot, vele a lelkeket is. Ezek a szimbolikus momentumok mára már kimentek a divatból.

Marx Mária

Az alábbi pünkösdi népszokásokat Gönczi Ferenc gyűjtött a 19. század utolsó évtizedeiben, és közölte a Göcsej... c. monográfiájában:

„Pünkösdnapiján napfelkelte előtt a leányok búzavirágharmatban megmosdanak, hogy szépek, friss-szeműek legyenek s szeplőjük elmúlják. A gyermekeket kiviszik s künn arcukat harmatban megmossák, hogy az tiszta, folttól mentes legyen.”

„Reggel korán arcukat piros almával megdörzsölik, hogy egész éven át pirosak legyenek. (Zalaszentmihályfa) Ugyan e célból edénybe öntött vízbe almát tesznek s arról az udvaron megmosdanak. (Szilvagy)”

Aki pünkösdnapiján a fülemile szívét megeszi, az koránkelő lesz, mint a fülemile, mely minden alvót (hajnalban) „megszól”. (Nagylengyel)”

„Ha valaki pünkösöd hajnalán a fűben vagy lóherésben három kaszavágást tesz, s a lekaszált fűvet az asztagra teszi, az egerrek nem mennek bele. Ha a marhák elé teszik, azok abban az évben nem fúvódnak föl. (Radamos)”

„A pünkösdi rózsát megszáritják s elteszik és ha a tehén véreset vizel, neki adják. (Páka.) Ha pünkösdnapiján eső esik, rossz gabonatermés lesz s „tüntős” (üszökös) lesz a gabona. (Bak.)”

Marx Mária

Okostelefonos evangelizáció

Manapság már mindegyikünk zsebében ott lapul egy okoseszköz. A legtöbb fiatalnak automatizmussá vált, hogy naponta többször is rátekintsen a közösségi médiás felületeire, emiatt az iskolában, a buszon, a tereken a telefonjukat nyomkodó tömeggel kell szembesülnünk.

El kell ismernem, hogy fiatakként én is gyakran esem bele ebbe a hibába, ahogyan próbálom felvenni a hétköznapiak pörgős, gyors ritmusát. Isten mégis azt várja el tőlünk, hogy megálljunk az Ő jelenlétében, és nyissunk embertársaink felé, ne pedig bezárkózva éljünk egy virtuális valóságban. Tovább megyek: Nyissuk meg Isten előtt a saját virtuális valóságunkat! Hiszen, ahogy Szent Pál apostol írja: „Testvéreim! Akár esztek, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére.” (1Kor 10,31)

Tudatosan törekednünk kell arra, hogy az internet ne uralkodhasson felettünk, hiszen a mi Urunk nem lehet más, mint Jézus Krisztus. Emiatt nem válhatunk a saját telefonunk eszközévé, hanem nekünk kell azokat rendeltetésszerűen használni. Rengeteg hasznos applikációt lehet letölteni, ami segít, hogy közelebb tudjunk kerülni Istenhez.

Hordjuk a zsebünkben a Szentírást!

Persze nem szó szerint, hiszen a teljes Biblia aligha férne el a zsebünkben, de okostelefonra vagy tabletre bárki letöltheti (például a *szentiras.hu* app-ját, ami offline is elérhető). Ha bármikor szükségünk van rá, vagy valamit megszeretnénk nézni benne, azonnal ott lesz a kezünkben.

Olvassuk a napi e-angéliumot!

Horváth István Sándor atya 2004-ben indította útjának az e-angéliumot,

ami az *evangelium365.hu* oldalon, illetve az *evangelium365* nevű applikációval érhető el. A napi szentírási szakasz (evangélium, olvasmány, zsoltár, szentlecke) mellett el lehet olvasni István atya elmélkedését, továbbá a vakok és gyengén látók számára mindez meghallgatható.

Imádkozzunk együtt az Egyházzal!

Többé a zsolozsmát sem kell magunkkal cipelnünk sehova, hiszen az Egyház közös imádsága is letölthető okos eszközökre. Ne féljünk elővenni nap közben, hiszen a zsoltárok által Isten szavaival imádkozhatunk.

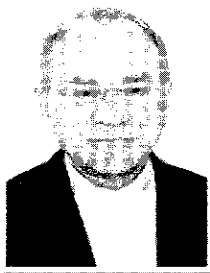
Tegyük tanúságot a hitünkéről!

Közösségi oldalunkon, vagy akár a telefonunk háttérképével is tanúságot tudunk tenni a hitünkéről. Használjuk ki ezeket a felületeket, és miután már olvastuk, hirdessük mi is az örömhírt.

Németh Ciprián

4-es oldal...

...a közösségekről

A kisközösségek szerepe a nagy egyházközösségben rendkívül fontos. A kisközösségekben egyházunk tagjai korosztályokra tagozódnak, így jobban átlátható, kikből is áll a nagy egyházközösség, a plébánia közössége. Az azonos korosztályba tartozó, azonos élethelyzetben lévő hívek kisközösségeikben könnyebben megbeszélnek azokat a problémákat, jelenségeket, amik aktuálisan érintik őket. Erőt merítenek egymásból, tanulnak egymástól, segítik egymást. Ha önszerveződésben jön létre egy kisközösség, ott még biztosabban megvan az a közös nevező, amitől összetartozónak érzik magukat a tagok. A lelkipásztorok is könnyebben vezetnek, kísérik őket, szépen haladnak az útjukon. A jelentőségük abban is áll, hogy szolgálatukra a nagy egyházközösség sok esetben számíthat. Hasznos, ha önként jelentkeznek egy-egy feladatra, melyben rendszeresen, akár egy hónapra előre megtervezett beosztásban lehet rájuk számítani, pl. szentmiséken való felolvasás, zenei szolgálat, stb.

Stróber László apát-plébános

« Mint Urunk Szavainak és tetteinek tanúi, éljenek apostoli életet Isten, a köz és az egész Egyház szolgálatában. » « Valóban egymás nővérei és egy ugyanazon test részei »

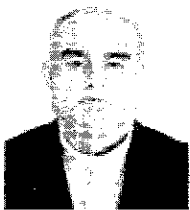
Már az alapításkor úgy fogalmazta meg Fourrier Szent Péter (1565-1640) a Rend alapszabályzatát, hogy a Notre Dame nővérek az apostoli szolgálat teljessége érdekében éljenek közösségben. Szolgálják a Világot és az Egyházat oktató és nevelő munkájukkal.

Amikor belépünk a Rendbe, tisztában vagyunk elköteleződésünkkel és tudjuk, hogy az apostoli szolgálat és a testvériség megélése elválaszthatatlan egymástól. Ezzel a kettős küldetéssel teljesítjük az Egyház által nekünk szánt küldetést. Közösségi életünk alapját Szent Ágoston regulája adja, melyet a Szentlélek jótekonyságára alapított. A napot közösen az Imaórák Liturgiájával kezdjük, mely az Egyház szerzeteseinek világszerte követett imádsága. Közösségben imádkozzuk, gyakran megosztva azokkal, akik velünk együtt szeretnék az Egyház tanítását dicsérni. Mindennap közösen részt veszünk az Eucharisztia megünneplésében. Ez az esemény mindennap egy ünnep, mely mélyebb betekintést enged a húsvéti misztérium valóságába.

Szerzetesi közösségünk természetesen túlnyúlik azon a földrajzi helyen, ahol élünk. Rendszeresen találkozunk más szerzetesrendek nővéreivel. Találkozóinkon elsősorban arról beszélgetünk, hogy éppen aktuálisan mit vár tőlünk, nővérektől a világ. Hogyan tudnánk jobbra tenni és nevelni a modern kor ifjúságát, és milyen új irányokat jelöljünk ki az egyház és a társadalom szolgálatában.

Tedd nagygyá Krisztust a szívünkben és az Egyházban, hogy az egész társadalom részesüljön belőle ! Kérlek Uram, tedd nagygyá azokat a szerzeteseket, akik az életüket megosztják Veled! És kérlek, tedd nagygyá azokat a fiatalokat, akiket ránk bízál! Ők a legfontosabbak Rendünk egész közösségének.

Françoise nővér

Heten vagyunk testvérek: öt fiú és két lány. Családi közösségben élhettem meg az egyházi ünnepeket és templomi közösségben is, ahol ministráltunk, és rendszeresen részt vettünk a plébánia életében. Karácsonykor díszítettünk, a Húsvétra, a Pünkösdre, a nagyobb ünnepekre is mindig jellemző volt a közös készüllet. Mi közösségben éltük meg a vallásos hitet, egyszerűen belenőttünk. Itt a plébánián több közösség is van és ez nagyszerű! Az összetartozás érzése, a hitvallás, a vallásos cselekedet, a szentmise is összefogja, megtartja őket. Mert a szentmise is közösség: az Eucharisztia is asztalközösség! Közös nevezőre hoz bennünket. Egy a hit, hivatásunk is egy reményre szól! Az élő kövek mozaikjaiból épül fel a teljes Közösség!

Tóth János káplán

„Nem jó az embernek egyedül lenni” (Ter 2,18), mondja a Teremtő, és ez nem változik soha. Maga az Isten a tökéletes közösség (Szentháromság). Az Egyház maga is közösség, aki közösségben van Istennel. És a nagy egyház kisebb élő közösségekből áll. Az egyes egyházközségek pedig családok közössége. A hitünket, a szeretet parancsát is csak közösségben tudjuk megélni. Plébániánkon számos közösség igyekszik megélni a szeretetet nem csak az összejövetel alkalmával, hanem azon kívül is, egymás segítésében, támogatásában, megerősítésében. Ez az élő szeretetközösség hol a háttérben, hol a felszínen aktív motorja plébániáinknak.

Kovács József káplán

A Mennybe? De hogyan?!

Jézus az evangéliumok tanúsága alapján fölment a Mennybe és ígérete szerint helyet készít barátainak, hogy ahol Ő van, majd ők is ott lehessenek Vele.

De akarjuk-e mi a Mennyet? Egyáltalán otthonunkként jelenik-e meg gondolatainkban? A gyerekek vagy nagyon tudják, hogy ott minden és mindenki, akit és amit csak szeretünk, az jelen van; vagy pedig már a felnőttektől hallva a „jó” példát rettegés fogja el őket az utolsó ítélet, a végítélet szavakat hallva. Miért támad bennük - és valószínűleg sokunkban - félelem a Mennyet emlegetve?

Valami félreértés állhat az ügy hátterében. Isten maga a Szeretet, az Irgalom és az Igazságosság. Ő szeret akkor is, mielőtt a világot megteremtette. Mi több, gondoskodik is rólunk! Elküldte a világba Egy-
szülött Fiát, hogy egészen bizonyossá tegye általa és benne: itt vagyok és szeretlek, nem hagylak el, fontos vagy! Akkor mi tesz sokunkat mégis távolságtartóvá az Isten végidők során bekövetkező ítéletétől, vagy a halálunkkal elérkező Istennel való találkozásunktól, amit egyházas nyelven *különítéletnek* is neveznek?

Két okot mutatnék fel a háttérben, amelyek alantasan munkálkodva a félelem felé vezethetik szívünket. Az egyik okot abban látom, hogy az *ítélet* szavunkat hallva rögtön görcsbe rándul a gyomrunk, mert aki ítél, az csak valaki fölényeskedő és fölöttünk álló nagyhatalmú személy, aki nem foglalkozik a mi egyszerű életünket foglalkoztató és akár súlyos nehézségeinkkel, szomorúságunkkal, a minket ért igazságtalansággal, de még az örömünkkel sem. Aki ítél, az inkább híján van a szeretetnek, mint bővében és nem az irgalmat gyakorolja felettünk vagy akár közöttünk. A

vég- előtagot hallva pedig inkább elfutnánk. Tehát ritkán tapasztalunk olyan emberi megnyilatkozást, ami mérlegelve a lehetőségeket vagy eseményeket, körültekintően ítél elsősorban irgalommal és objektíven.

A másik okot abban látom, hogy több generáció felnőtt úgy, hogy azt tanították neki: a keresztény ember tökéletes és annak is kell lennie. Ha nem leszel tökéletes és hibázol, akkor te nem vagy jó keresztény! Sőt: szégyene vagy a keresztényeknek és érezd magad le-sújtva! Ez a fajta - vallásosság ál-arca mögé bújt - feddés köszönő viszonyban sincs az Istennel való élő kapcsolattal. Ugyanis sebzttségéből és ugyanakkor hazugságából fakadóan arra irányítja ez a szemlélet a figyelmet, hogy csak az a keresztény, aki tökéletes. És itt van a hiba! Ezért félünk a végíteltől és a haláltól, mert egy félelmetes Istent azonosítunk ezzel a beteges szemlélettel és tiltakozunk a vele való találkozás ellen. (Valljuk be, hogy egy ilyen istennel találkozni senki sem szeretne.)

Csak hogy a kereszténység lényege a kicsiben rejlik. Abban, hogy próbálunk a tökéletesség útján járni egyre őszintébb szívvel, a szobánk rejtekében is, nem csak akkor, amikor sokan látnak bennünket. És olyan jó, ha a szívünk felismeri az Istentől Jézusban kapott szabadságot: Ne félj! Fogom a kezéd, majd együtt megyünk az úton! Mennivel inkább kapunk levegőt ezeket a szavakat hallva! Az evangélium élő szava élettel telíti meg a szívet, az értelmet. Jézus nem a tökéleteket hívta ám, hanem a bűnösöket! Ez nem azt jelenti, hogy akkor kedvemre bűnözhetek, hanem azt jelenti, hogy engem hív! Így, ahogy vagyok! És majd Vele, Tőle tanulva és az embertársaimra odafigyelve kibontakozhat bennem az az élet, amiért megszülettem. Isten

kegyelme táplálja szívünket, hogy ismerjük el „bűnösségünket”, mert ilyeneket hív az Úr, hogy Őt keresve szüntelenül Vele éljünk akár al-szunk, akár kapálunk, akár gyógyi-tunk, akár takarítunk, akár süte-ményt sütünk, akár biciklizünk, akár a kutyusunkkal játsszunk, amikor sírunk vagy másokat vig-asztalunk... Isten a hús-vér embe-rekre kíváncsi, nem pedig tökéle-tes, mosolygó, színes, törhetetlen műanyag bábukra.

A Kedves Olvasóknak azt szeret-ném kívánni, hogy a Mennybe ilyen módon igyekezzünk: lassan-lassan, vagy futva, de arra gondol-va, hogy Isten szeret engem, haza-vár, én pedig törekedjem Jézus ta-nácsait követve élni boldogan. A tízparancsolatot újra és újra meg-ismerni az evangéliumot olvasva, próbálni azt követni, elbukva, fel-állva... Elbukva, felállva... Elbuk-va, felállva...! Közben egymást is tartsuk szemmel, mert a többiek is elbukhatnak és mi is felsegíthetjük ám őket. Buzdítsuk egymást a ki-tartásban! Ferenc pápa a szégyen-érzetet az értékek közé emelte egyik beszédében, hiszen abban az őszinte bánatunk és a jóra törekvé-sünk kezdeti, de erős csírája már ott van. Vezessen ez bennünket Is-ten felé és egymás felé! Ne zárkóz-zunk be bűneink tapasztalatába!

Néri Szent Fülöp atyáról született egy film, aminek az a címe magya-rul, hogy *A Mennysországot válasz-tom!* Üzenetei között ott van az is, hogy válasszuk szabadon a Mennysországot mi is a sok kis ut-cagyerekkel együtt Fülöp atya ba-rátaiként! Hogy ha tudunk, akkor legyünk jók, jobbak, mint mondjuk tegnap voltunk vagy egy órával ez-előtt. Az igyekezetünk fontos és rajta Isten áldása lesz akkor is, ha a környezetünkben élő emberek többsége ezt észre sem veszi. Isten ismeri a szívünket!

S.Ivancsics Evelin

A Mária Magdolna Plébánia kisközösségei

Név:	RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT
Küldetés:	Imádság Stróber László atya szándékára egyházközségünk tagjaiért.
Mikor találkoznak?	Minden hónap második vasárnapján, az esti mise előtt.
Hol találkoznak?	A sekrestyében.
Várnak-e új tagokat?	Igen.
Kapcsolatfelvétel ki-nél, hogyan?	Erőss Antalné fogadja a jelentkezőket.

Név:	MÁRIA LÉGIÓ: három csoport tartozik hozzá. Világ Győzedelmes Királynője csoport; Mária Szeplőtelen Szíve csoport; Rózsafüzér Királynője csoport.
Küldetés:	Betegek látogatása kórházakban és szociális otthonokban, esetenként családoknál. Hetente imaórák tartása idősekkel az otthonokban, Nyugdíjas Házban. Környezetünkben élő időseknek szükség esetén bevásárolunk, gyógyszereiket kiváltjuk stb. Az egyik csoportunk az oltárt díszíti.
Mikor találkoznak?	Hetente találkozik minden csoport máskor: hétfő délelőtt 8 órakor; kedden 17 órakor; szerdán 17 órakor.
Hol találkoznak?	Két csoport a sekrestyében, egy csoport a plébánia épületében.
Várnak-e új tagokat?	Igen, nagyon szeretnénk új tagokat.
Kapcsolatfelvétel ki-nél, hogyan?	Bata Zsolt, tel.: 30-916-1241, Turcsányi-Sipos József (sekrestye, keddi csoport) Nagy Istvánné, Zalaegerszeg, Göcseji u. 2/D. Tel.: 92-327-551. (szerdai csoport)

Név:	MAGDALAI (MAG) IFJÚSÁGI KÖZÖSSÉG
Küldetés:	Küldetésünk, hogy Isten ígését közelebb vigyük a fiatalokhoz, egymást erősítsük hitünkben, hogy Jézus hűséges szolgálóivá válhassunk a világban. Továbbá fontos számunkra, hogy jó és vidám társaságban, egymást segítve éljünk a közösségben. Közösség formálása, alakítása a középiskolai korosztály számára.
Mikor találkoznak?	Szeptembertől júniusig, a tanév végéig minden pénteken este 18 órakor.
Hol találkoznak?	A plébánia emeleti hittantermében.
Várnak-e új tagokat?	Mindig! Főként középiskolás fiatalok jelentkezését várjuk közösségünkbe.
Kapcsolatfelvétel ki-nél, hogyan?	Kovács József atyánál és Tornyos Karolinánál személyesen, bármely tagnál vagy az interneten keresztül (Facebook) lehet felvenni a kapcsolatot a közösséggel. A plébánián lévő atyáknál is lehet érdeklődni a közösségről.

Név:	„SZENT ANTAL” CURSILLOS KÖZÖSSÉG, 12 fő/csoport, Lelkivezető: Nagy Tamás atya
Küldetés:	Hogy mi, világiak lelkileg megújuljunk, erkölcsünk megerősödjön és Magyarország újra kereszténnyé lehessen. Hogy barátokra leljünk előítéletek nélkül és mi is barátokká válhassunk. Bekapcsolódunk az egyházközség életébe, beleadva legjobb tudásunkat és képességeinket. Szeretettel lenni egymás iránt!
Mikor találkoznak?	Kéthetente szerdai napokon, az esti szentmise után.
Hol találkoznak?	A Plébánia közösségi termében.
Várnak-e új tagokat?	Igen, de ennek feltétele, hogy az új tagok részt vegyenek egy 3 napos bentlakásos, ingyenes, lelkigyakorlatszerű tanfolyamon. Egy csoport 12 fővel működik.
Kapcsolatfelvétel ki-nél, hogyan?	Salamon Károlyné csoportvezető, Tel.: 30/388-1135; 92/316-702; E-mail: salagitta@freemail.hu

Név	PEDAGÓGUS IMACSOPORT
Küldetés	Imádság, közbenjárás
Mikor találkoznak?	Hétfőnként 17 órakor.
Hol találkoznak?	Mindszenty József Általános Iskola Gimnázium és Kollégium
Várnak-e új tagokat?	Igen.
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Háriné Mile Mónika, Baka Gabriella

Név:	HÍMZÖKÖR
Küldetés:	A népi értékek megőrzése mellett a liturgikus tér illetve a liturgia eszközeinek elkészítése. Szolgálat.
Mikor találkoznak?	Csütörtökönként 16-18 óra között.
Hol találkoznak?	Plébánia: „kék” szoba.
Várnak-e új tagokat?	Igen.
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Parragi Ágnes, telefon: 30/381-8798

Név:	ESKÜDTEK CSALÁDOS KÖZÖSSÉG
Küldetés:	A hit és a házasság szentségének közös, egymást, családokat, a plébániát segítő megélése.
Mikor találkoznak?	Keddenként 19-21 óra között.
Hol találkoznak?	Plébánián, templomban, családoknál.
Várnak-e új tagokat?	Ha küld a Szentlélek, akkor: igen ... !
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Tímár János – Ég-Ígérő Könyvesbolt Háriné Mile Mónika – 10 órai szentmise előtt, után

Név:	BRENNER JÁNOS MINISTRÁNS KÖZÖSSÉG
Küldetés:	Oltárszolgálat és közösségformálás
Mikor találkoznak?	Kéthetente szombaton 10.30-tól.
Hol találkoznak?	A plébánia emeleti hittantermében vagy a sekrestyében hirdetés szerint.
Várnak-e új tagokat?	mindig
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Káplán atyák: Nagy Tamás, Kovács József, Tóth János

Név:	OLAJFA CSALÁDOS KÖZÖSSÉG
Küldetés:	A házaspárok és családjaik a közösség ereje által hitükben elmélyülve és megerősödve egyre hitelesebben élhessék meg krisztusi hivatásukat a világban.
Mikor találkoznak?	Csütörtök: 17.30-19.30
Hol találkoznak?	Szent Család Óvoda
Várnak-e új tagokat?	Igen.
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Simon Zsolt

Név:	ÚTKERESŐK CSALÁDOS KÖZÖSSÉG
Küldetés:	A közösség tagjainak hitbeli növekedése, tanúságtétele, közbenjárás
Mikor találkoznak?	minden szerdán
Hol találkoznak?	havonta 2-3 alkalommal a plébánián, egyszer a Kálvárián, egyszer családoknál
Várnak-e új tagokat?	Egyelőre zárt a közösség.
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	A Plébánián Stróber László atyánál.

Név:	„SZENT ANNA” CURSILLO CSOPORT, 16 fő. Lelkivezető: Kovács József atya
Küldetés:	A Cursillo mozgalom legfontosabb feladata az apostolkodás. Még tovább erősödni Isten szeretetében, hirdetni az örömhírt. Imacsoportokban veszünk részt, a szentmisét megelőző és követő imádságokon ott vagyunk.
Mikor találkoznak?	Kéthetente szerdai napokon, az esti szentmise után.
Hol találkoznak?	Plébánián.
Várnak-e új tagokat?	A csoport zárt a létszáma miatt. De új közösségek alakulásánál szívesen segítünk.
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Bangó Józsefné, tel: 92/330-147, vagy előzetes egyeztetés után személyesen is.

Név:	SZENT ANNA NAGYMAMA KÖZÖSSÉG
Küldetés:	Imádság, közbenjárás, közösségformálás
Mikor és hol találkoznak?	Keddenként 15:00 Szent Család Óvoda, a hónap első keddjén 17:00 Zárda kápolna
Várnak-e új tagokat?	Igen
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	Gedeon Júlia szervezőnél az esti szentmisék után a Zárdában.

Név:	IFJÚSÁGI ÉNEKKAR
Küldetés:	Zenei szolgálat a diákmisén. Hirdetni a hit örömét.
Mikor találkoznak?	Vasárnaponként 8:30-9:40 között a Plébánián és a 10 órás szentmisén.
Hol találkoznak?	A Plébánián a II. emeleti ifjúsági teremben.
Várnak-e új tagokat?	Igen. Szívesen látjuk, halljuk az új tagokat, akik vállalják a feladatot!
Kapcsolatfelvétel kinél, hogyan?	A Plébániahivatalban, a káplán urak által valamint Paksa Tibornál vagy Tompa Violánál személyesen a 10 órás szentmise előtt, után.

Akik kimaradtak, de szívesen bemutatkoznának, küldjenek ismertetőt a harangszozeg@gmail.com címre. Köszönjük!

Bemutatkoznak plébániánk kisközösségei: „Cursillo” lelkeségi mozgalom

Az egyház törekvése, hogy eljuttassa Isten üzenetét az emberekhez, és hogy tagjait időről-időre segítse a lelki megújulásban. Ennek egyik útja a Cursillo. Segítségével a vallásosak, de a hittől, egyháztól távollévők is meggondolhatják és átélhetik, hogy mi a keresztény megközelítés és válasz életük fontos kérdéseire.

A Cursillo spanyol eredetű szó, magyarul a kereszténységről szóló rövid, de nagyon intenzív tanfolyamot, kurzust jelent. A cursillo tanfolyam sok-

kal inkább személyes vallásos, maradandó lelki élmény megtapasztalása, de nem utolsó sorban, tudás megszerzése, elmélyítése is, és mivel élmény, a Cursillót nem lehet könyvekből megtanulni, megmagyarázni, azt át kell élni. Óriási lelkesedést vált ki, örömet ad, aktivizálja, tettekre sarkallja a résztvevőket, azok nemétől, korától, képzettségétől, munkájától vagy hivatásától, társadalmi helyzetétől, vallási felekezetétől függetlenül. Az ember ráésszámol létének, küldetésének értékére: hogy Isten gyermeke, és tudatosul benne, hogy feladata van itt a föl-

dön. A Cursillo célja, hogy személyes tanúságtétellel, az erkölcs megerősítésével javuljanak a hazai közállapotok, és Magyarország újra keresztény legyen. A világi hívek segítsék megvalósítani az egyház feladatát apostolkodási munkájukkal. Emellett új barátságokkal és új közösségekkel is megajándékozhatja az embert. A Cursillót a katolikus egyház szervezi, de nagyrészt világiak tartják. Az a lelkeségi mozgalom, ahol mindenki megtalálhatja azt a közösséget, ahol jól érzi magát, előítéletek nélkül tudja elfogadni a másik embert, úgy ahogy van,

hibáival, gyarlóságaival együtt, meg tudja osztani örömét, bánatát, lelki-ekben épülni tud.

Az egyház megújulásának ezt a módját, ezt a mozgalmat hazánkba a verbita missziós atyák 1990-ben hozták haza magukkal. A közös összejövetelek által a hívek megerősítik egymást a hiteles kereszténnyé válás útján, intenzívebben kapcsolódnak be a tagok az egyházközség életébe. Sohasem késő komolyan venni a hitet, felelősek vagyunk egymásért! A Cursillo nem arra való, hogy elrontott életeteket egy pillanat alatt helyrehozzon, de nagyon sokat ad azoknak, akik távol vannak, voltak a hittől. Azt tanítja: „éljétek a kegyelmi életet és azt áraszszátok ki másokra!” A Cursillót végzetek – akiknek a száma Magyarországon mára már meghaladja a tízezret, - időről-időre találkozókat (ULTREYA-t) szerveznek, ahol megosztják egymással tapasztalataikat, élményeiket. Mindig nagy lelki élmény egy-egy ilyen találkozó, akkor is, ha mi látogatjuk meg más egyházközségek, egyházmegyék közösségeit, és akkor is, ha mi fogadunk vendégeket. Mindig segít tovább-tovább küzdeni, egymást erősíteni a hitben, reményben, és szeretetben.

Zalaegerszegen több csoport is működik. A Papság évében (2010) ünnepeltük Ultreya keretében a mozga-

lom működésének 20. évfordulóját. Köszönetünk és hálánk kifejezése mellett arra is kértük Mennyei Atyánkat, hogy segítsen a meglévő csoportokat megőrizni, új tagokkal gyarapítani, a csoportok közötti egységet és együttműködést erősíteni, hogy egyre többen megértsék, és felismerjék az igazságot: „Krisztus számít rád!” – testvéreink között mi vagyunk „Isten kinyújtott keze”, rajtunk keresztül és hiteles életünkkel tudunk tanúságot tenni róla.

A Szent Antal csoport kéthetente találkozik. Közös összejöveteleinket szentmisével kezdjük, melyet baráti találkozó követ a plébánián. Rózsafüzér imádságot végzünk, énekelünk, beszélgetünk. Csoportösszejöveteleinken lelki vezetőnk tanít bennünket.

Csoportunk mindent megtesz azért, hogy egy jó –ima, -baráti, -lelki, és munkaközösséggé váljon. Osztozunk egymás örömeiben, gondjaiban, -

mert tudjuk, hogy a megosztott öröm dupla öröm, a megosztott bánat fele bánat. Mivel a Mennyei Atya terveiben mi is benne voltunk, Jézus számít ránk, fontosak vagyunk neki, már a Cursillo tanfolyam záróünnepségén megtanultuk, hogy nem feledkezhetünk meg egymás és lelki vezetőink születés- és névnapjáról sem. Minden csoporttagunk tagja a Rózsafüzér Társaságnak is. Tagjaink többsége a Mária Rádió önkéntese is, - futárszolgálatot végezve kézbesítjük a városban a rádió ingyenes magazinját.

Megtalálhatóak vagyunk minden olyan megmozduláson, ami a plébánia életében meghatározó jelentőségű. Lehet az rózsafüzér előimádkozás, keresztút, szentségimádás és még sorolhatnánk... Arra törekszünk, hogy cselekedeteinken keresztül arról ismerjenek meg bennünket, hogy valamennyien szeretettel vagyunk egymás iránt, tudunk önzetlenül dolgozni közösségünk, környezetünk jobbá tételéért. Minden évben fontosnak tartottuk, hogy legyen szentmise, ahol az atyák a legszentebb áldozatot a Cursillo mozgalom élő és elhunyt tagjaiért imádkozzák. Ezt a hagyományt a következő években is szeretnénk folytatni.

(Forrás: www.mariamagdolna.hu)

JÓ VOLT OLVASNI!

Anselm Grün: Örülj az életnek!

Anselm Grün neve ismerős csenghet a magyar olvasók számára is.

Ő az a német bencés szerzetes, akinek már csaknem 16 millió példányban fogytak el a könyvei.

Lelkiségi írásait 32 nyelven jelentették meg.

Hogy csak a legutóbbi évek terméséből említsünk néhányat: Az egészség mint lelki feladat, Csendből bontakozó élet, Belső erőforrásaink, A böjt.

Most, a húsvéti időszakban, az általam legutóbb megismert művét, az Örülj az életnek címűt szeretném olvasásra ajánlani.

A Pannonhalmi Főapátság Bencés Kiadójának 2015-ben kiadott könyvét már kézbe venni is jó. Esztétikus megjelenése (szép kötépkék borítójáról egy margaréta mosolyog ránk), vidám sárga betűkkel nyomtatott címe, mérete (nem túl nagy ☺) rögtön vonzóvá teszi.

A szerző előbb röviden beszél az örömről, annak forrásairól, aztán kiválasztva egyet-egyet bibliai idézetekkel, híres teológusok vagy

szépírók idézeteivel színesíti mondanóját. Ha csak kevés időnk van, ezek a kis fejezetek akár külön-külön, egymástól függetlenül is olvashatók. Például: Örülj a természetnek, Örülj a pillanatnak, Örülj a barátaidnak, stb.

Egészen szép, hogy az élet szó a borítón ugyan kisbetűvel íródott, de nagyobb méretű „é”-vel, mint a többi kisbetű. Így azonnal megérthetjük, hogy e földön sok-sok okunk van az örömről, de a legnagyobb örömet, az igazi boldogságot csak Istenben (Jézus az út, az igazság és az Élet) találhatjuk meg. Nem véletlen tehát, hogy az utolsó fejezet címe: Örülj Istennek.

Ebből szeretnék egy számomra különösen kedves idézetet kiragadni:

„Az imádkozó újra meg újra olyannak látja Istent, mint aki tánccá változtatja a panaszt, s örömmel övez körül (vö. Zsolt 29, 12). Tudja, hogy Isten letörli a könnyeket, s elvezet minket az örömről. „Akik könnyek közt vetnek, majd ujjongva aratnak. Sírva vitték a magot, mikor vetni indultak, de ujjongva érkeznek, mikor a kévéket hozzák.” (Zsolt 125, 5-7) Ez a bizonyosság megóv minket attól, hogy megmaradjunk a könnyeknél, amelyek fájdalmasan ott állnak a növekedési folyamat kezdeténél. Az imádkozó számára Isten a garancia arra, hogy életébe visszatér az öröm. Ezt a tapasztalatot újra meg újra megszerezhetjük. Az esőt napsütés követi, a sírást

nevetés. Imádság közben megtapasztalhatjuk, hogy Isten munkálkodik rajtunk, és szomorúságunkat örömről változtatja. A zsoltározó számára maga Isten minden öröm forrása.”

Anselm Grün könyve végén záró gondolatokat is megfogalmaz. Így ír:

„A felszólítás: „Örülj az életnek!” nem csak személyes optimizmus kifejeződése, amelyet másokra is szeretnénk kiterjeszteni. Inkább azt mondhatjuk: ez a követelés a keresztény hit központja. Isten lényege szerint szeretet- mondja a Biblia. A szeretet és az öröm azonban összetartozik. Ha Isten a szeretet forrása, akkor az örömről is a forrása. Szent Pál a Galatákhöz írt levélben az örömről a Szentlélek gyümölcsének mondja.”

Milyen jó volna, ha minél többen ismernék ezt a könyvecskét! Milyen szép lenne, ha megértenénk, hogy az imádságra sokkal több időt kell fordítanunk! Bárcsak mindenki megtalálhatná az öröm igazi forrását, Istent! Ha befogadjuk, beengedjük Őt a szívünkbe, akkor ott újra és újra rálehetünk az örömről!

„A felszólítás tehát: „Örülj az életnek!”, hitünk középpontjához vezet. Hitünket úgy valósíthatjuk meg, ha azt az örömet sugározzuk magunk körül, amelyet Szentlelke által Krisztus öntött a szívünkbe.

Dömötörfi Nóra

Közösségek bölcsője (a Szent Család Óvoda)

Mikor felmerült, hogy a közösség témában kell kutakodnom, nem volt számomra kérdés, hogy kihez is forduljak. Én is a Szent Család Óvodába jártam, ahol mindig békesség honolt és tudtam, van egy hely, ahová tartozhatok, ahol mindannyian éreztük, hogy Jézus köztünk van, meghallgatja imáinkat. Körbevettük a barátaim, és a melegsívű óvónénik, akik igyekeztek közösséget formálni csoportunkból. Sosem felejttem el, milyen jó is volt részt venni azokon a lelki és profán közösségi eseményeken, amiken barátaimmal és családommal együtt megtapasztalhattam, sosem vagyok egyedül sem a gondjaimmal, sem az örömeimmel. A sok szép emlék vezetett a Szent Család Óvodába, ahol Kovácsné Ujj Andreát, az óvoda vezetőjét kerestem fel. Az oviban több családos közösség is működik, ezért gondoltam, hogy ő lesz a megfelelő beszélgetőpartner. Így kicsit tudtam nosztalgizni, milyen jó volt ott tölteni a hét-köznapi napokat. Alvásidőben kopogtam be az irodájába, hogy feltehessem számára kérdéseimet.

Az interjú az úgynevezett közösségről szól. Ön hogy fogalmazná meg, mit is jelent ez a szó, mikor beszélhetünk közösségről?

Az igazi közösség, egy olyan emberi csoport, ahová jó tartozni. Ahol valami vagy valaki összeköti az embereket, és egymás testvéreinek érzik magukat a tagok. Az igazán jó közösséget, én úgy érzem, hogy egyedül Isten tudja, mint

Atya összekötni úgy, hogy az jól működjön. Az Ő vezetése nélkül kevés az esély arra, hogy ez a csoport szeretetben és békességben fennmaradjon.

Az óvodai életben, hogy tud segíteni a nevelő a közösséggé formálódásban? Pl. beszoktatás, új családok...

Az első és legfontosabb, hogy a nevelő megfelelő időt szenteljen arra, hogy megismerje a gyerekeket. Az ismerkedés folyamatában a legnagyobb eszköz a játék. Az együtt töltött időn keresztül kijönnek azok a személyiségi sajátosságok, amikkel közös pontokat és közös örömeket tud nyújtani a gyermekeknek. A játékkal és közös tevékenységekkel tudja őket olyan közösséggé formálni, ahol mindenki megérezheti, megtapasztalhatja, hogy fontos része a csoportnak.

Ezek szerint egy csoport egyenlő egy közösséggel?

Mivel a kisgyerekek a mindennapjaikat egy csoportban töltik el, igen, egy csoportot nevezhetünk egy közösségnek. De azon belül is, kisebb csoportokban kötődéseik jelennek meg. Körülbelül 10-20 gyermek tartozik egy-egy átfogható, átlátható közösségbe, ahol a pedagógus mindent megtesz annak érdekében, hogy a gyerekek örömmel legyenek együtt nap mint nap.

Van igénye a szülőknek hasonló kötődésre?

Igen. Mivel óvodánk neve Szent Család Óvoda, egyrészt a Szent Családot állítjuk a családok és a gyermekek elé példának, ráadásul mi magunk is, mint nevelők Józseftől, Jézustól és Máriától vesz-

szük a nevelői példát. A gyerekek, mikor hazamennek, rendkívül sok tapasztalatot és örömet visznek haza családjaikba, amelyből adódóan a szülők is szívesen találkoznak itt egymással. Boldogan osztják meg a hasonló örömeiket és nehézségeiket maguk között, és az együtt töltött időben megfogalmazódik bennük az a vágy, hogy rendszeresebben és szabadidőn túl is tudjanak találkozni úgy, mint a gyermekeik, tudjanak egy közösséget alkotni. Ez számukra is kikapcsolódás. Kicsit kiléphetnek a komfortzónából, felszabadulhatnak, és ezzel egymás életét is megkönnyíthetik.

Milyen módon segítik elő az óvodapedagógusok ezeknek a családos közösségeknek kialakulását, illetve kibontakozását?

Ahhoz, hogy egy óvodapedagógus közösséget tudjon létrehozni, szüksége van olyan tapasztalatra, hogy tudja: jó közösséghez tartozni, és hogy milyen életforma az, mikor egy közösségnek része vagyok. Mikor ez a tapasztalat már megvan, a Jóisten elkezdíti őt vezetni arra a vágyra, hogy amit ő kapott Jézustól és a saját közösségétől, azt ő, mint tapasztalatot tovább adja. Az óvónők, minden csoportban körülbelül kéthetente felkínálják ezt a lehetőséget. Egy bizonyos alkalommal összegyűlnek a csoportba, és azok a felnőttek, szülők, akik érdeklődnek a közösség iránt, azok Jézus nevében a pedagógus vezetésével összejönnek rendszeres találkozássra. Itt beszélgetnek, imádkoznak, jól érzik magukat. Egyre több szülő csatlakozik, és ez minket, nevelőket is örömmel tölt el.

Ezek szerint a Jóisten tartja életben ezeket a közösségeket?

Igen. Ha mi magunk saját ötleteinkből, emberi erőfeszítéseinkből

szeretnénk létrehozni közösséget, aminek nincs célja, nincs egy iránymutatása, az egy ideig tud működni, de a többlet tartalmat Jézus, mint vezető tudja megadni. Jézus az, aki újabb és újabb meghívásokat, feladatokat, örömeket és nehézségeket ad a közösség tagjainak, amik összekapcsolják őket, és amik által testvérként élhetik meg a hétköznapiakat. Ami legszorosabban összeköti őket, az úgy gondolom, hogy az imádság.

Óvodaszinten milyen lehetőségek, programok vannak arra, hogy a családok jobban megismerjék egymást és vágyjanak arra, hogy rendszeresen összejöjjenek?

Úgy gondolom, hogy itt az óvodában nagyon gazdag lehetősége és tárháza van a családoknak arra, hogy mind egymást, mind a csoportok közötti kapcsolódásokat megtalálják. Az egyházi ünnepek, hagyományok köré épülnek évről évre ismétlődő szakrális és profán programjaink. Ezek lehetőséget adnak arra a családoknak, hogy azon túl, hogy beszélgetnek, és jól érzik egymással magukat, az Úrtól jövő hívásnak eleget téve egy erősebb kapcsolatra lépjenek Vele, amiben már testvérként is jelen vannak. Ilyen például az apák napja, pünkösödölés, „Szállást Keres a Szent Család”, keresztút, őszi mulatságok, előadások, lelkigyakorlatok. Ezek azok a lehetőségek, ahol egyre mélyebben megismerhetik a Jézushoz való kapcsolódás örömeit.

Ön tagja közösségnek? Mi tartja fent az igényét arra, hogy erre időt szánjon?

Igen, a Mécses Közösség tagja vagyok. Mindig is volt igényem arra, hogy tartozzak egy közösséghez, de nem akármilyenhez. Egy olyanhoz, ahol imádságban táplálhatjuk hitünket és ahol egymással és

egymásért is imádkozunk. Megtapasztaltam már az életemben nem is egyszer azt, hogy az együtt, közösségben való imádságnak nagyon nagy megtartó ereje van. Nekem is jót tesz, hogy kicsit ki tudok kapcsolni és részese lehetek valaminek: egy nagyon erős köteléknek. Ott elfelejthetem kicsit a sok problémát, ami nyomja a szívemet, mert tudom, hogy támogatnak, segítenek nekem, megoszthatom velük gondjaimat.

Van ennek a csoportnak valamilyen kitűzött célja?

Igen. Minden közösségnek kell, hogy legyen kitűzött célja. Az elején lehet, hogy nem fogalmazódik meg az emberekben, de Jézus saját maga a vezetője a közösségeknek, így előbb utóbb megfogalmaz egy célt. A miénk az imádságban és a hitben való növekedés.

A családos közösségekbe járó gyermekek Ön szerint jobban kötődnek egymáshoz? Tartanak rá igényt, hogy részt vegyenek ezeken az alkalmakon? Szívesen járnak oda?

Kifejezetten! Itt az óvodában több családos közösség is működik, amiket az óvónők indítottak el. Már vannak olyan közösségek, amik úgy mond „kinőttek” az óvodából. Mi már egy idő után nem avatkozunk bele, csak elindítjuk, mint egy „pásztor”. A közösségek azon túl, hogy itt hetente, kéthetente rendszeresen összejönnek, saját maguk is szerveznek lelki és közösségi élményből adódó programokat, ahol az ő gyermekeik is ugyanúgy, a közösséghez tartozva együtt vannak. A gyermekek nagyon-nagyon várják, mert ők is egy szorosabb, testvéri kapcsolatban részesülnek. Ezért is nevezik ezeket ők maguk is „gyerekes közis alkalmak”-nak.

Ezek szerint van megtartó ereje ezeknek a közösségeknek az „elballagás” után is, amikor már nem mint ovisok vesznek részt?

Igen! Egy életre szóló megtartó ereje van! Aki már egyszer belekóstolt, bekapcsolódott egy közösségbe, az tudja, hogy olyan erős lelki kapocs jön létre a közösség tagjai között, amely néha még a vér szerinti rokonságokon is túlmutat, mert az örök életre hívunk meg ezek a kapcsolatok, amiknek középpontjában Jézus áll.

Tudna példát mondani egy ilyen közösség kialakulásának menetére? Hogy hogyan is kezdődött?

Kettő közösség jut eszembe, az Olajfa Közösség, a másik pedig az Útkereső Közösség. Az Olajfa Közösség születésének legelejétől ott voltam, már nagyon régóta nem kísérem őket, „csak” imádkozom értük. Évről évre összejöttek minden héten egy délután, ahol lehetőséget adtunk, hogy azok a felnőttek, szülők eljöjjenek, akikben valamilyen kíváncsiság ébredt a közösséghez tartozásra. Bizony, hosszú évek teltek el, amíg egy, vagy esetleg két szülő csöppent be. Mi pedig nem csináltunk mást, csak imádkoztunk azért, hogy legyen vágyódás a szülőkben, hogy Jézussal egy mélyebb kapcsolatot, hitet kialakíthassanak. Talán 3-4-5 év is eltelt, amikor egyszer csak jött egy újabb házaspár, aztán hozott magával a csoportból még újabb házaspárokat, és szépen sorban megszólították egymást a szülők, így egyszer csak beindult. Mint egy szikra. Elkezdett növekedni, először kicsiny lángocsaként, aztán egyre nagyobb fáklyaként. Most már úgy tudom, 8-10 család tartozik ehhez a közösséghez.

Miért tartja fontosnak a közösségeket? Látja a gyümölcsét? Vannak visszajelzések?

A közösségnek nem az a lényege, ahogy az előbb is említettem, hogy csak úgy együtt legyünk és jól érezzük magunkat, hanem hogy megosszuk az örömeket és nehézségeket, és megtapasztaljuk, hogy hogyan lehet a világban a hitünket megélni. Egyedül, közösségi családok nélkül, nagyon nehéz egy családnak megélni a hitét. A közösségek tagjai hitben egymást megtartják és erősítik. Ezen túlmenően az emberi életnek vannak olyan időszakai, amikor nehézségek adódnak, akkor egymást támogatják. Például ha valakinek a kisgyereke iskolában van, és valamilyen szülő nem tud elmenni érte, akkor a közösségben a testvérek elhozzák egymás gyerekét. Ha valahol kisbaba születik, akkor főznek egymásra. Ha valaki beteg, akkor nem csak meglátogatják, ha-

nem elmennek, és bevásárolnak neki, mosnak, főznek, takarítanak egymásra. Tehát segítenek nem csak hitben, hanem a gyakorlati életben is egymásnak. Együtt élnek a hitüket és ez ad erőt nekik, hogy ezt a világban is tovább tudják adni másoknak. Látom a gyümölcsét, hiszen a szülők tudom, hogy örömmel vesznek részt ezeken az alkalmakon gyermekeikkel, és mindig tudnak időt szakítani arra, a sok munka mellett, hogy együtt lehessenek. Gyermekeik is sokszor számolnak be róla, hogy milyen jó volt a közözi, és mennyire várják a következőt.

A beszélgetés örömmel töltött el, mivel ez alatt én is sok mindent kaptam. Rájöttem, szerencsésnek mondhatom magamat, hisz én is egy olyan osztályközösség részese lehetek, ahol azokkal az emberekkel tölthetem el mindennapjaimat, akikhez hatalmas kapocs fűz. Nélkülük úgy érzem, az éle-

tem üres lenne. Remélem ez még sokáig így fog maradni. Továbbá arra is rájöttem a beszélgetés alatt, hogy hálát adhatok a Jóistennek, amiért egy olyan óvodába járhattam, ahol a Szent Család példája vezeti a pedagógusokat, és ahol egy igazi közösség részese lehettem. Bízom benne, hogy egyszer majd én is, mint szülő, járhatok egy hasonló közösségbe, ahol tényleg imádságos szeretetben lehetek együtt azokkal, akikkel jól érzem magam. Bátorítok mindenkit, hogy örömmel kóstoljon bele hasonló közösségekbe, mert a Jóisten mindenkinek megadja azt a lehetőséget, hogy egy ilyen részesévé váljon! Ne szalasszuk el az alkalmat, mert nincs jobb dolog a sok hétköznapi teher közben, mint egy közösségnek a része lenni!

Kálmán Karolina

Boldog Brenner János

2018. május 1-jén ünnepelhettük Szombathelyen, hogy egyházmegyénk papját és szülöttét, Brenner Jánost szeretett Ferenc pápánk boldoggá nyilvánította. A pápa döntését a kedves, mosolygós Angelo Amato bíboros úr ismertette! A nagy napra sokan szántuk rá az időnket, sokan a televízión és a rádión keresztül követték figyelemmel az eseményeket. Brenner János szép idővel ajándékozott meg bennünket, a több ezer fős tömeget. Megható volt testvérbátyjának, József atyának elcsukló hangját hallani, amikor a szentmisében először említhette a többi vértanúval együtt öccsének a nevét! Isten éltesse Őt és mindazokat, akik szívükön viselték Brenner János ügyét! Köszönjük a sok-sok atya jelenlétét a szentmisén, a gyóntatásokat a fák között! Boldog Brenner János atya, könyörögj érettünk!

S.Ivancsics Evelin

Szilágyi Anita tanárnő a közösségről

Közösség. Nagyvonalú fogalom: valakinek magabiztosságot, örömet jelent. Mások emlékeztetésében rosszra csábító sugallatként marad meg. Hiszen nem mindegy, hogy milyen társaságba keveredünk. Ha valakikkel együtt teszünk valamit, erőssé válunk. A közösség maga az a kapocs, amely összetartja a tagokat. Ez lehet cél, vagy érdeklődési kör is. Sokféle társaság van. Ezt a cikket az iskolai közösségre alapoztam, melynek külső-belső szemlélői a tanárok. Ezért tettem fel Szilágyi Anita tanárnőnek kérdéseket, aki a zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium dolgozója.

Mi a közösség?

Nos, ez egy szépséges definíciót várna el: a saját szavaimmal, egy olyan fontos kötelék, ami egy társaságot összeköt. Ez többféle is lehet. Olyan közösség, amely csak egy tágabb kapcsolat a diákok között az iskolában, vagy egy szorosabb, egy olyan lelkeségi keresztény közösség, ami egészen felnőtt korig is nyúlik. Felnőtt házasságról is lehet beszélni, akik közös értékrendet vallanak.

Ön szerint befolyásolja-e egy diák tanulmányi eredményeit az osztályközössége?

Igen, azt kell mondanom, hogy mindenképp, bár ebben nyilván a családi háttér nagyon sokat számít. Tehát, hogy mennyire fontos otthon a tanulmányi eredmény, hogy otthon mennyi időt töltenek a diákkal. De minél idősebb a gyermek, főleg tinédzser korban, én azt gondolom, hogy a közösségnek egyre nagyobb a szerepe. Azt látom a pályám során, hogy az általános iskolai diákközösségekben hetedik-nyolcadiktól már egyre nagyobb szerepe van a kortárshatásnak.

Az Ön iskolai éveiben is megmutatkozott ez a tény?

Igen, csak azt én még nem olyan tudatosan éltem át. Azóta nagyon sokat tanultam erről, tapasztalatot is szereztem, hiszen évek óta tanítok, de az kétségtelen, hogy hatottak azért rám is a társaim. Több helyen jártam az általános iskolát, sokat költözködtünk, mert apukám pilóta volt. Mindig nyitott volt a személyiségem, de azért eléggé szenvedtem, mikor közösséget kellett váltani. Pápán kezdtem, egy zenei általános iskolában, ott nem tudtam igazán beilleszkedni. Azután elkerültem Vásárosnaményba, ahol a harmadik, negyedik, ötödik osztályt végeztem és ott már egy nagyon jó kis közösség kerekedett ki. A barátnőimmel egyforma könyvet szoktunk kihozni a könyvtárból, mindenki otthon elolvasta és utána átbeszélgettük, valamint együtt jártunk zeneiskolába: ezek fogtak össze minket. Ott már megkezdődött a kortárshatás. Utána elkerültem, a hatodik osztályt már Tapolcán jártam, az általános iskola maradványát, meg a gimnáziumot is ott töltöttem. Vásárosnamény után elég nehezen találtam a közösségi létben a helyemet. Egy-két barátom volt, mégis ezt kicsit úgy éltem meg, mintha peremhelyzetben lennék. A gimnáziumban új közösség alakult ki, és ott jó helyem volt a hierarchiában.

umban új közösség alakult ki, és ott jó helyem volt a hierarchiában.

Egy osztályfőnök hogyan tudja ápolni az osztályközösséget?

Ha sok időt tölt a diákjaival, jó programokat szervez nekik. Nagyon fontos, hogy kis csoportokkal külön beszélgessen, hiszen főleg a felső tagozatban a fiúknak és a lányoknak más az érdeklődési körük, másképp nyílnak meg. A gyerekek másképp viselkednek, mikor mindenki együtt van és máshogy, ha kisebb csoportokba rendeződnek. Ezért gondolom, hogy az osztályfőnöknek nagyon nagy szerepe van.

A közösségekben mindig vannak vezéregyenységek és csendesebb tagok is. Hogyan alakulnak ki tanári szemmel nézve ezek az úgynevezett hierarchiák az iskolában?

Nyilván az órák közti szünetekben is alakulhatnak ezek az iskolai közösségek, de a DÖK (Diák Önkormányzat) tagjai is eleve a népszerűségi „topon” vannak. A DÖK elnökségbe valószínűleg a bátrabb és jobban megnyilatkozó diákokat szokták beválasztani. A nagyobbaknál inkább a szünetekben, szabadidőben formálódnak a hierarchiák. A kisebbeknél nem is nagyon ismerik még egymást, az a-sok, b-sek között szokott ellentét létrejönni. Fontosak az osztályban, vagy akár évfolyamban rendezett programok, melyek ellentétet, vagy kapcsolatot hoznak létre a közösségekben.

Ön szerint, ha valaki egy adott „szinten” elhelyezkedik az iskolai hierarchiában, akkor felnőtt korában is oda fog kerülni más közösségekben?

Azt gondolom, hogy igen, mert ha kialakul egy erőteljesebb személyiség, akkor az szerintem bármely közösségekben megtartja ugyanazt a hierarchikus helyzetét. Viszont van alkalom váltani, tehát ismertem olyan bohózkodós típusú gyereket, aki később megkomolyodott és ez által egy másik szerepet vett fel a társaságban. Szerintem ezt az egyéni személyiség, a habitus határozza meg.

Miért fontos, hogy az ember egy közösség tagja legyen?

- Aronson is megmondta, hogy az ember társas lény. Az embernek szükség

van a társaságra. Ilyen alapvető közösség a család, aztán abból kikerülve, én azt gondolom, hogy a társadalomban máshogy nem tudnánk létezni, ha nem szocializálnánk az iskolai közösségekben. A kisebb közösségeknek nagyon nagy szerepük van a társadalmi beilleszkedés szempontjából. A legfontosabb, hogy a közösségekben számíthatunk egymásra.

Érdekes-e áldozatot hozni egy közösségért?

Én azt gondolom, hogy egyértelműen igen, bár ezt a mai társadalomban már sajnos nem így vélik. Mára már az

egyén és az önzés alapvető jelenség lett, pedig a közösségi lét nagy érték. Áldozatot hozhatunk a közösség érdekében, ha felajánljuk számára a segítségünket, vagy csupán azzal, ha eljárunk a csoportos találkozókra. Ezt pedig azért érdemes tenni, mert a közösség erőt ad és ebben a társadalomban nagyon fontos, hogy erősek legyünk, önmagunkban higgyünk és, hogy a hitünket meg merjük mutatni. Ebben pedig óriási nagy szerepe van a közösségnek.

Kótyuk Veronika
6. osztályos tanuló

Osztály-közösség? Közösség-osztály! -nagybőjti lelkigyakorlat Botfán-

Éveket tölthetünk el egymás mellett az iskolában, munkahelyen, vagy egy vallásos közösségben is anélkül, hogy társunk belső világát, érzékenységét megismernénk. A Mindszenty Gimnázium 11.-es tanulói lelkigyakorlaton vettek részt a Botfai Hűvös Kastélyban, és Horváth Árpád jezsuita atya segítségével sikerült ablakokat nyitniuk önmaguk, egymás, és legfőképpen az Úristen felé.

A zalaegerszegi Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium római katolikus szellemiségű oktatási intézmény. Az iskolai életéhez hozzátartoznak a hittanórák, rendszeres szentmisék, az egyházi ünnepekre való felkészülés. Az idei tanévben, a 11. évfolyamosok számára, a legteljesebb napokban, március 1-2. között a Botfai Hűvös Kastélyban volt a lelki program. Így egy rövid ideig kiszakadtunk iskolánk ismert falai közül. 11. évfolyamos diákként nekem is lehetőségem nyílt ezen részt venni.

2018. március 1-jén, csütörtök délután, tanítás után érkeztünk meg a Mindszenty József Ifjúsági Szállóba. A társaságot a két osztályfőnök, Bencze Tamás tanár úr és Tóth Csilla tanárnő és egy meglepetésvendég, Horváth Árpád jezsuita szerzetes várta, aki a programunk vezetője volt. Türelemmel, nagyon sok humorral vezetett minket, s a nagy létszám ellenére nagy figyelemmel hallgatta beszámolóinkat.

Miután mindenki megérkezett, és elfoglaltuk a szobákat, kezdetét vette egy közös beszélgetés. Körbeültük a termet, ami nem is volt olyan egyszerű, hiszen közel 60-an voltunk. Az atya különféle képeket helyezett el a földre, ezekből választhattunk, és ezek segítségével kellett bemutatkoznunk. Voltak nagyon viccesre sikerült bemutatkozások, és voltak egész komolyak is. A képek segítségével tudtunk érzéseinkről, vágyainkról beszélni. Megleptük egymást, hiszen már több mint két és fél éve járunk egy osztályba, de akkor történt meg először, hogy felületes információnál többet is megosszunk magunkról. Természete-

sen az atya is bemutatkozott, és tartott egy előadást a jezsuita rendről.

Az ismerkedés után megvacsoráztunk, és az estét „Ha Isten úgy akarja” c. vígjátékkal zártuk. A történet szerint Tommaso, az elismert római szívsebész magabiztos és sikeres ember. Látszólag a családi élete is harmonikus, de egy nap orvosi pályára készülő fia bejelenti, hogy pap lesz. Tommaso úgy tesz, mintha elfogadná fia döntését, de valójában nagyon dühös lesz, és elhatározza, hogy utána jár annak, hogy ki a felelős mindeztért, ki mérgezi a fia agyát a keresztény tanításokkal, és ki az, aki eltérítette őt az ígért orvosi karriertól. A filmben a legfontosabb az az út, amin a film alatt végigmegy az ateista családapa. A láttakat kis csoportokba rendeződve dolgoztuk fel.

A pénteki napot szentmisével kezdtük, amit Árpád atya tartott a közeli kis kápolnában. A reggeli után imádkozni tanított minket. Először a ritmikus imamóddal ismerkedtünk meg. Azt gyakoroltuk, hogyan legyünk figyelemmel jelen

az imádságban Jézus Krisztus nevének ismétlésével.

Később egy vezetett szemlélődő ima során felfedezhettük belső érzékünkben Jézust, amint épp mellettünk keresztelkedik a Jordán vizében. Ez eleinte furcsa volt, de lassan-lassan valóban lélekben is ott tudtam lenni az elmélkedésen.

Élményeinket kis csoportban beszéltük meg. Érdekes volt számomra, hogy ugyanaz a bibliai jelenet, meny-

nyire különbözőképpen érinthet meg minket. Volt közülünk, aki kisgyermekként szaladgált Jézus mellett, vagy tanítványként követte Őt, vagy külső szemlélőként nézte az eseményeket.

A program végeztével mindannyian testileg és lelkileg feltöltődve, új tapasztalatokat és élményeket szerezve mehettünk haza. Ez a lelki kirándulás segített kiszakadni a megszokott mindennapokból, kicsit jobban Isten-

re és egymásra irányította figyelmünket. Sokan, részesülve a szentgyónásban, tiszta lélekkel térhettünk haza, s minden bizonnyal közelebb kerülünk a közelgő Húsvét misztériumához is.

Halász Klaudia (11.b)

*Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium
Zalaegerszeg*

2018. április 14-én volt a Mindszenty iskola éves zárándoklata Csehimindszentre

Székely János püspök atya vezetésével ünnepeltük a szentmisét, és imádkoztunk az iskola alapítójának és névadójának, Mindszenty Józsefnek a boldoggá avatásáért. A szentmise után agapéra hívták a résztvevőket a Mindszenty emlékház udvarára. Komáromi Béla (volt zalaegerszegi) gyenesdiási pékmester a helyszínen készített friss pogácsát, lángost a fáradt és éhes zárándokoknak. Isten áldja meg szolgálatáért!

Háriné Mile Mónika

A zarándok hazatért - Farkas Zoltán (1942-2018)

A keresztény ember tudja, hogy nincs maradandó hazánk ezen a Földön, csak vándorok vagyunk. De ez vándorút a Teremtő Isten szép világába vezet, mely megszólít, hogy megismerjük, építsük, őrizzük azt annak munkatársaiként, aki azt megalkotta.

Ezt láttam én tükröződni Farkas Zoli barátunk életében, akiben a rögzös gyermek és fiatalkor (kitelepítés, nehéz munkás-évek) is bizonyára érlelték azt a folyamatot, belső utat, hogy ezekben az értékekben találja meg életcélját. Turistaként, geológusként a természet szépségeinek, és az avatatlan szem számára sokszor rejtett értékeinek megismerése és megismertetése vezette. Muzeológusként pedig szó szerint is a megőrzés volt a munkája. Azoké az értékeké, melyet a természet, vagy az ember létre hozott. És építő volt, a szó fizikai és lelki értelmében is, amikor az egyházi közösségben szolgált, a kálvária kápolna körül, lelkipásztori munkatársként az igeliturgiákon vagy ministránsként, felolvasóként a szentmiséken, ősz fejjel sem érezve ezt cikinek. Akik mellett dolgoztak, megtapasztalhatták szolgálatkész lelkületét. Hogyha segíteni hívták, nem mondott nemet. Ez az áldozatkész lelkület jellemezte családjá felé is.

Mi, túra- és zarándoktársai, pedig sokat tanultunk tőle, de főleg mindig derűs és közvetlen természetével tett hozzá sokat közös útjainkhoz. Ha velünk volt, ő volt az, aki megszólította az erdőn, mezőn vagy falvak utcáján utunkba kerülő embereket, és ezeken a helyi embereken keresztül lett teljesebbé annak a vidéknek a képe, ahol jártunk. Ha útra kelünk, ma sincs talán olyan túra, hogy szóba ne kerülne, amikor egy szép hely, vagy egy geológiai látnivaló kerül utunkba, melyről ő tudna igazán mesélni. A zarándok most hazatért a mennyei otthonba. Példát mutatott azzal, hogy kamatoztatta talentumait. „Lelki hátizsákja” éppúgy nem volt üres, mint az a hátizsák, amit a túrákon hordott. Lélekben pedig mindig velünk lesz útjainkon.

Szalai Attila

Április 22-én a Keszthelyi-hegységben (Padkő) emléktáblát avattak Farkas Zoltán emlékére.

Fotó: Gedeon Tamás

Filmajánló

Szeretettel ajánljuk az Ünnepi Harangszó olvasóinak figyelmébe a „Ha Isten úgy akarja” című olasz filmvígjátékot, mely sok nevetéssel ajándékozza meg nézőit. Ugyanakkor könnyed kikapcsolódáson túl elgondolkodtat hivatásról, meggyőződésről, önmagunkhoz, a legmélyebb vágyainkhoz való hűségről, Isten jelenlétéről a mindennapokban és az ezt a jelenlétet észlelő, tudatosító emberről.

Az interneten a www.karizmatikus.hu honlapon a következő linken található meg: <https://www.karizmatikus.hu/noha/a-mi-mozink-2/video/333-ha-isten-ugy-akarja-se-dio-vuole-2006.html>.

Háriné Mile Mónika

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Rózsahegyi Zsombor, Molnár Emília, Salamon Zalán Barnabás, Tamási Abigél Veronika, Sebestyén Dániel, Dóczi Dominik Tamás, Pál-Horváth Anna Edit, Salamon Regina Andrea, Bozzay Belian Tamás, Bozzay Lora Katalin, Madarász Benett Marcell, Hozbor Karolina, Caimi Christian, Cseszkó Simon Bence, Czigány Bence, Molnár Emese Zita, Horváth Mira, Kis Dávid, Baladincz Hanna, Baladincz Lora Anna, Babai Márk Máté, Alotti Omár Dániel, Toplak Péter, Szabó Gréta, Pál Amira Mirella
Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségeink legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Smodics Attila Norbert és Szőke Katica Hajnalka,
 dr. Egresits József János és Ilyés Andrea Renáta,
 Zerényi Tamás és Németh Alexandra,
 Horváth Róbert és Bogár Barbara,
 dr. Egyed Péter Ferenc és Molnár Beáta Éva.

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak; a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

özv. Bocsi-Csonka Sándorné sz. Csőke Mária Magdolna (1929), Mayer Ferenc (1951), özv. Tóth Lajosné sz. Kovács Margit (1926), Pécsi Ernőné sz. Zseni Livia (1958), Oláh Zsolt (1968), Varga Károly sz. Vörös Mária (1937), özv. Reifenscheid Mihályné sz. Takács Mária (1935), Kulcsár Károly (1941), özv. Erhart Ernőné sz. Kósa Erzsébet (1930), özv. Berta Lászlóné sz. Borda Anna (1935), Sági László (1927), Tóth Sándorné sz. Szücs Mária (1945), Szakony László (1933), Kosztolánczi Csaba (1957), özv. Horváth Jánosné sz. László Magdolna (1938), Ferencz Emilné sz. Kósa Mária (1941), Rózsás Ferenc (1954), Babati Béla (1932), özv. Molnár Jenőné sz. Varga Teréz Mária (1947), özv. Gondos Lászlóné sz. Németh Magdolna (1936), Belső Gabriella (1941), özv. Szabó Józsefné sz. Szegedi Piroska (1934), özv. Nagy Istvánné sz. Zsámboki Anna (1924), Emberics Lőrinc (1942), özv. Mazzag Jánosné sz. Török Rozália (1924), Bene Gyula (1954), özv. Jonácsik Gyuláné sz. Somogyi Ilona Erzsébet (1934), özv. Kemes Istvánné sz. Senatore Terézia (1923), özv. Szánti

Jánosné sz. Vizsy Anna (1935), Tóth Józsefné sz. Markó Ágnes Erzsébet (1948), özv. Horváth Béláné sz. Németh Anna (1924), Orsós Géza (1957), Pungor Erzsébet Gyöngyi (1946), özv. Szakács Józsefné sz. Telek Irma (1924), Farkas Vilmos (1941), özv. Tüske Jánosné sz. Pásztor Mária (1931), özv. Tompa Józsefné sz. Horváth Mária (1923), Sebestyén József (1943), Bogdán Vannessa Anna (2008), Feili Antal (1951), Simon Józsefné sz. Horváth Judit (1949), Cserné Berta Judit (1953), özv. Komjáthy Lászlóné sz. Bognár Ilona (1937), Zimonyi Emerika (1939), Tóth János István (1932), Forgács József (1935).

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Csángó vértanú

Csángóföldi kirándulásunk alkalmával betértünk Lujzikalagorra. A Bákó melletti több mint 3000 fős, és több mint 90 %-ban katolikusok lakta településen magasodik a falu

monumentális, nagyvárosi méretű, új építésű temploma, amelynek mennyezeti freskói számunkra ismeretlen, de magyar hangzású nevű személyek képmásait ábrázolják. A hívek sajnos csak románul hallgathatják a szentmisét, de ízes csángó tájszólással, magyar nyelven beszélnek meg a templom előtt az ügyes-bajos dolgaikat. Az idegent pedig az egyik legszebb köszönéssel fogadják a Kárpátokon túl: „Jót adjon a Mária!” Örömteli, hogy a faluban látható már egy-két magyar nyelvű felirat,

de az 1950-es években megszűnt magyar nyelvoktatás csak iskolán kívül indulhatott útnak a helyi hatóságok ellenállása miatt. A templom mennyezetén találkozhattunk először Antal Veronika nevével, akinek az emléke a csángók körében már évek óta nagy tiszteletnek örvend. Ezért is volt meghatározó olvasni a hírt, hogy Ferenc pápa idén január 27-én kihallgatáson fogadta Angelo Amato bíborost, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusát, és meghatalmazta többek között a csángó ferences harmadrendi

Antal Veronika vértanúságát elismerő dekrétum közzétételére. Ezzel megnyílt az út a 60 évvel ezelőtt vértanúságot szenvedett csángó lány boldoggá avatása előtt.

A Vatikáni Rádió ismertetése szerint Antal Veronika 1935. december 7-én született Nisziporestben, Észak-Moldvában. Szülei, György és Éva istenfélő földműves emberek voltak. Négy gyermekük közül Veronika volt az első. Születése másnapján, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén Halasfalva (Hălăucești) templomában keresztelték meg a kislányt.

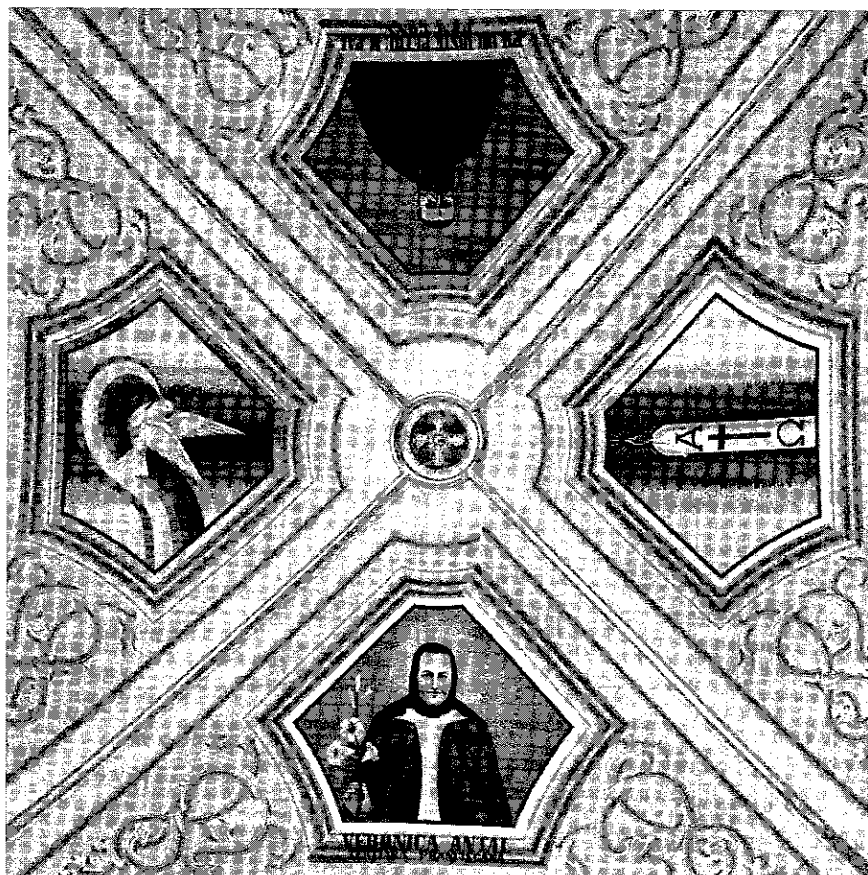
A csángó gyerekek életét élte, iskolába járt, szorgalmas volt a ház körüli és mezei munkában is. Tizenhat évesen belépett a templomi énekkarba és a Szűz Mária Lovagjai (Militia Immaculatae) társulat tagjai közé. Felvételét kérte a faluban működő Assisi Szent Ferenc Missziós Nővéreinek Kongregá-

Veronika egyetlen vágya volt, hogy Istennek szolgálhasson. Lelkiatyja tanácsára felvételét kérte a Ferences Világi Rendbe (Harmadik Rend, terciáriusok), és tisztasági magánfogadalmat tett. Annak érdekében, hogy minél jobban átadhassa magát Istennek, kis cellát építtetett a szülői ház mellé. Mindennap részt vett a szentmisén. A faluban nem volt állandó pap, ezért Veronikának és „falusfeleinek” nyolc kilométert kellett megtenniük hetente többször, hogy részt vehessenek a szentmisén. Az Isten iránti szeretetet és az imát élte, és felebaráti szeretetre váltotta: mindenkinnek megbocsátott, látogatta a betegeket és az időseket, imádkozni tanította a gyerekeket.

1958. augusztus 23-án este Halasfalvára indult barátnőivel, hogy részt vegyenek a másnapi bérnálási szentmisén. A szentmise után, mint mindig, segített a sek-

vágott neki az útnak. A rózsafüzért imádkozta, mikor útját állta Mocanu Pavel, aki szemérmetlen dolgokról beszélt neki. Veronika tisztasági fogadalmára hivatkozva visszautasította a fiatalembert, aki a kukoricamezőre hurcolta a lányt, és erőszakot akart elkövetni rajta. Veronika teljes erejéből ellenállt, a fiú pedig negyvenkét késszúrással megölte őt. Másnap hajnalban a mezei munkára sietők találtak rá: jobb kezében a rózsafüzérrel – egyetlen „fegyverével” – feküdt. Egy kukoricaszárból készült keresztet is találtak rajta, amelyet maga a gyilkos helyezett rá, miután feleszmélt szörnyű tetteiből. Az egyik vizsgáló orvos kijelentette: „Boldog az az asszony, aki világra hozott, mert tisztaságban jöttél a világra, és szűzen is távozol a világból.” 1958. augusztus 27-én temették el szülőfalujában.

Mindenki, aki ismerte Veronikát, szentként tiszteli őt. Ezt mondták: „Szentül élt, és szentként halt meg.” Sírját sokan látogatják, kéri a közbenjárását minden szükségben. 1980-ban Demeter Antal atya, a közeli falu plébánosa a rokonoktól és a falubeliektől sok adatot összegyűjtött. Vallomást tettek azok is, akik Veronika közbenjárására meggyógyultak vagy csodás segítségét megtapasztalták. 2003. november 25-én a nisziporesti Szűz Mária mennybevétele-templomban több ezer hívő, valamint számos pap jelenlétében hivatalosan megkezdődött a szentté avatási per. Az Egyház által kinevezett személyek több tanút meghallgattak, köztük a megtért gyilkost is. Antal Veronika a „kukoricaföld mártírja”, aki rózsafüzérébe kapaszkodva „húzta föl magát” a mennyi igazak közé.

ciójába. Azonban a szerzetesrendek feloszlatása megakadályozta tervét. A rendházakat a kommunista diktatúra országszerte bezáratta.

restyei feladatok elvégzésében, majd egyik halasfalvi barátnője meghívta ebédre, és ő elfogadta a meghívást. „Falusfelei” hazafele indultak, Veronika később egyedül

Sipos János

Hírek, programok

Április 14-én rendezték meg az egyházmegyei hittanverseny döntőjét Szombathelyen. Ebben a tanévben – miután az előzőben Brenner János életéről esett szó – most a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra történő felkészülés első évében az Eucharisztia volt a téma. A kerületekből 10 – 10 csapat jött az egyházmegyei döntőre: 5-6. és 7-8. osztályosokból. Emellett pályázatok is szép számmal érkeztek. A hittanverseny döntője a Brenner iskolában volt, a versenyek eredményhirdetése pedig a Szalézi Szent Kvirin templomban.

A hittanverseny TANULMÁNYI részének helyezettei első helyezetteje lett a 7-8. osztályosok között a Mindszenty iskola általános iskolás csapata: Major Adrienn, Illés Bettina, Komády Zsófia.

A FOTÓPÁLYÁZAT első helyezetteje lett Pesti Krisztián, a Mindszenty Gimnázium 11. osztályos tanulója.

Az ÍRÁSPÁLYÁZAT 3. helyezetteje lett Baki Florentin Zoltán, a Mindszenty Gimnázium tanulója az *Oltáriszentség* című írásával.

A hittanverseny döntőjének díjait Dr. Székely János megyéspüspök osztotta ki a Szent Kvirin templomban. Mielőtt átadta volna a megérdemelt jutalmakat, beszélt a jelenlévő hitoktatóknak, szülőknak, diákoknak olyan gyermekekről, akik semmilyen dicséretet nem kapnak és nem kaptak azért, mert Krisztus követői, keresztények, sőt, inkább büntetés járt érte nekik. A díjazott rajzokat és a fotópályázat alkotásait a templomban megtekinthették az érdeklődők.

A Zárda kápolnában minden hétfőn a szentmise után **csendes szentségimádás**.

Május 13-án és minden második vasárnap 16 órakor **családosszentmise** a Zárdában.

Május 17-én és minden második csütörtökön 17 órakor **szentmise** a Kálvária kápolnában.

Minden hónap 13-án a kertvárosi templomban **fatimai szentmise** és szentség-imádás 18 órakor.

Június 2-án lesz a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium szülői munkaközössége által szervezett **családi júnialis** az iskola udvarán.

Székely János püspök atya **június 7-én** kora délután **megáldja** a Mindszenty József Általános Iskola Gimnázium és Kollégium felújított kollégiumát, belső és külső udvarát.

A Mindszenty József Általános Iskola **Te Deuma** 2018. **június 22-én** lesz.

A Kálvária kápolnában **szombatonként** hajnali 6-7-ig az **„Ébredés” közösség** tart gitáros énekes dicsőítő imaórát. Az alkalmak nyitottak.

Június 13-án, szerdán **fatimai engesztelés** lesz Pusztacsatáron.

Martinus Exclusive - *"A transzcendens megnyilatkozásai az orgonamuzsikában"* - **Dr. Pem László orgonahangversenye** a szombathelyi Székesegyházban **május 16-án** 19.30-kor.

Magyarország székesegyháza nak organistái adnak **koncertet** a szombathelyi Székesegyházban **május 23-án** 19.30-kor.

24 órás szentségimádás lesz házánkért Szombathelyen a Battány-Strattmann László templomban **május 26-án**.

Martinus Exclusive – **„Szimfonikus orgonamuzsika”** - Wolfgang Capek orgonahangversenye a szombathelyi Székesegyházban **május 30-án** 19.30-kor.

Egyházmegyei **ministráns-focibajnokság** lesz általános iskolásoknak Csesztregen **június 8-án**, pénteken 13 órától.

Egyházmegyei **ministráns-focibajnokság** lesz középiskolásoknak Szentpéterfán **június 9-én**, szombaton 13 órától.

Püspöki szentmise a **Székesegyház felszentelésének évfordulóján** **június 14-én** 19 órakor.

Hálaadó szentmise a jubiláns papokért és könyörgés új hivatásokért a **Brenner János Imaszövetség éves szentmiséje**a szombathelyi Székesegyházban **június 16-án** 19 órakor lesz.

Jubiláns házások találkozója a szombathelyi Székesegyházban **június 23-án**, szombaton 10 órakor lesz.

Újmisések szentmiséje Szentgottárd-Zsidán a Jó Pásztor-kápolnában lesz **június 29-én**, pénteken 18 órakor.

A következő **Ünnepi Harangszó** **június 17-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség

tájékoztatója. Megjelenik kéthavonta.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

Felöl kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901

Telefon: 92/ 599-230, Fax: 599-231

Honlap: www.mariamagdolna.hu

E-mail: harangszozeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. u. 92/B Tel.: 92/599-464